

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 7112207914
Dátum vydania rozhodnutia: 17.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7112207914.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne SNAPCORE a. s., Václavské náměstí 846/1, Praha, Česká republika, IČO: 046 16 251, zastúpenej advokátkou JUDr. Ludmilou Jurčovou, Michalská 9, Bratislava proti žalovaným 1/ DREVOSS, s.r.o. v likvidácii, Moyzesova 36, Košice, IČO: 36 575 071, 2/ G.. H. X., narodený XX. Y.Í. XXXX, E. XX, O., 3/ G.. O. X., narodený X. U.H. XXXX, X. XXXX/XX, O., zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Váškom, ul. Szakkayho č. 1, Košice, o 10.002,46 € s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3CoZm/13/2016-197 z 5. októbra 2017, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného 3/ o d m i e t a .
- II. Žalobkyni priznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 27CbZm/8/2012-103 zo dňa 22. januára 2014 v znení opravného uznesenia č. k. 27CbZm/8/2012-140 zo dňa 6. novembra 2015 zrušil zmenkový platobný rozkaz súdu prvej inštancie č. k. 26Zm/3/2012-26 zo dňa 4. júna 2012 v časti o zaplatenie 743,42 € a konanie v tejto časti zastavil, vo zvyšnej časti ponechal zmenkový platobný rozkaz v platnosti a žalovaným 1/ až 3/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov námietkového konania v sume 333,77 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám jej právneho zástupcu.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný 1/ vystavil dňa 15. novembra 2006 blankozmenku, ktorou zabezpečil všetky nároky spoločnosti Československá obchodní banka, a. s., vyplývajúce zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXS, uzatvorenej medzi bankou a žalovaným 1/. Žalovaný 2/ a 3/ podpísali žalovaným 1/ vystavenú blankozmenku ako avalisti. Súčasne s vystavením zmenky žalovaným 1/ banka so žalovaným 1/ dňa 15. novembra 2006 uzatvorila aj dohodu o vyplňovacom zmenkovom práve č. XXXXXXXXXXXSDX k blankozmenke č. XXXXXXXXXXXSBX a túto dohodu ako avalisti podpísali

žalovaní 2/ a 3/. Súd prvej inštancie za zodpovedajúcu zákonu a dohode o vyplňovacom zmenkovom práve č. XXXXXXXXXXXSDX považoval vyplnenie chýbajúcich údajov na blankozmenke (dátum splatnosti a zmenkovú sumu) bankou, nakoľko žalovaný 1/ úver riadne neplatil. Ďalej súd konštatoval, že sám nezistil nedostatok zákonom v článku I § 1 a § 75 zák. č. 191/50 Zb. a § 75 vyžadovaných náležitostí zmenky a takéto námietky nevzniesli ani žalovaní. Tvrdenie žalovaných 2/ a 3/ o poskytnutí plnenia na zmenku v sume 3.200 € označil za nepreukázané a zmenkový platobný rozkaz zrušil iba v časti zodpovedajúcej preukázane dňa 25. októbra 2011 (t. j. po vyplnení blankozmenky) poskytnutej sume na istinu a to 743,42 €. Nad túto sumu zmenkový platobný rozkaz podľa § 175 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok ďalej aj („OSP“) s poukazom na čl. I § 47 a § 48 zákona č. 191/50 Zb. ponechal v platnosti. O náhrade trov rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 OSP a vznik trov na právnom zastúpení v celkovej sume 337,77 €.

3. Na odvolanie žalovaného 3/ Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 3CoZm/13/2016-197 z 5. októbra 2017 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a sporovým stranám nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

4. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil za stotožnenia sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), keď skonštatoval správnosť dôvodov pre ponechanie zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Košice I č. k. 26Zm/3/2012-26 zo dňa 4. júna 2012 v platnosti. Zdôraznil, že zmenka je v právnej teórii definovaná ako dokonalý dlžnícky cenný papier, práva a povinnosti zo zmenkovo-právnych vzťahov sú definované výlučne zmenkovou listinou a zápismi na nej uvedenými, môžu existovať len spolu s touto listinou, ktorá je dostatočným dôvodom na platenie. Upriamil pozornosť na to, že vzniku zmenky spravidla síce predchádza určitá konkrétna ekonomická potreba - kauza, akonáhle však vznikne zmenkový záväzkový vzťah, tento sa stáva záväzkovým vzťahom úplne samostatným, ktorý existuje bez väzby na záväzkové vzťahy, ktoré existovali pri jeho vzniku. Za nedôvodnú považoval námietku odvolateľa, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, poukazujúc jednak na vykonané rozsiahle dokazovanie a na jeho základe na riadne zistený skutkový stav a tiež na nečinnosť odvolateľa v priebehu konania, ktorý sa nezúčastnil ani jedného z viacerých pojednávaní a nereagoval ani na dopyt odvolacieho súdu či medzičasom nedošlo k zaplateniu predmetnej pohľadávky. Výrok týkajúci sa náhrady trov odôvodnil odkazom na § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

5. Rozsudok odvolacieho súdu napadol dovolaním žalovaný 3/ (ďalej aj „dovolateľ“) navrhujúc rozsudky oboch súdov zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ založil prípustnosť svojho dovolania na ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ CSP tvrdiac, že pri právnom posúdení veci riešil odvolací súd otázku, ktorá v praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Súdom obidvoch inštancií vytykal nesprávne právne posúdenie veci. Tvrdil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu odporuje § 47 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZKR“). Dovolateľ vytykal obidvom súdom, že pri rozhodovaní nezohľadnili tú skutočnosť, že na žalovaného 2/ bol dňa 10. novembra 2014 uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 30K/31/2014 vyhlásený konkurz v zmysle ZKR. Poukázal na to, že žalovaný 2/ bol uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 30K/31/2014 zo dňa 1. augusta 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9. augusta 2017 oddĺžený, teda sa zbavil všetkých záväzkov, ktoré mu vznikli do 19. novembra 2014. So zreteľom na uvedené označil rozhodnutia obidvoch súdov za nezákonné.

6. K dovolaniu žalovaného 3/ sa vyjadrila žalobkyňa, označiac závery obidvoch súdov za správne a námietky žalovaného 3/ za účelové, z dôvodu ktorého navrhla, aby odvolací súd dovolanie žalovaného 3/ zamietol.

7. K dovolaniu žalovaného 3/ sa vyjadril žalovaný 2/, ktorý sa s jeho obsahom stotožnil.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že mimoriadny opravný prostriedok

žalovaného 3/ treba odmietnuť.

9. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

10. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

11. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

12. Podľa § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

12.1. Podľa § 432 ods. 2 CSP, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

13. Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

14. Podľa § 440 CSP, dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

15. Dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Pokiaľ dovolací súd má riešiť právnu otázku, ktorou sa doposiaľ ešte nezaoberal, tak v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je povinnosťou procesnej strany - dovolateľa relevantnú otázku v dovolaní nastoliť a vymedziť. CSP v tomto smere zaťažuje argumentačnou povinnosťou dovolateľa, a nie dovolací súd. Právne otázky takto dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia. Nie je úlohou odvolacieho súdu, aby na základe tvrdení žalovaného konkretizoval a naformuloval otázku. Dovolací súd tiež nemôže svoje rozhodnutie založiť na hypotézach a domnienkach, akú asi otázku mal dovolateľ na mysli - ktorou sa dovolací súd doposiaľ vo svojej rozhodovacej praxi nezaoberal.

16. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania.

17. Dovolateľ sa v dovolaní v podstate zaoberal vecnou správnosťou právnych záverov súdov (právnym posúdením prejednávanej veci), pričom vytýkal obidvom súdom, že neprihliadali na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného 2/. Vychádzajúc z obsahu dovolania, otázku majúcu pre rozhodnutie odvolacieho súdu kľúčový význam, dovolateľ však podľa názoru odvolacieho súdu vôbec nevymedzil a nekonkretizoval.

18. Úlohou dovolacieho súdu nie je, aby svojim výkladom textu dovolania fakticky dopĺňal či domýšľal niektoré jeho náležitosti. V prípade absencie vymedzenia kľúčovej právnej otázky, ktorú dovolací súd doposiaľ neriešil, nemôže dovolací súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd. V opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum, priečiaci sa nielen novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania uvedenej v CSP, ale aj cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP. Vychádzajúc z obsahu dovolania dospel dovolací súd k záveru, že dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 v spojení s § 421 CSP tohto právneho predpisu.

19. Dovolací súd záverom považuje za potrebné k veci uviesť, že z hmotnoprávneho vzťahu žalovaného 2/ a žalovaného 3/ ako ručiteľov na zmenke vyplýva, že v prejednávanej veci tvoria samostatné spoločenstvo, teda každý spoločník vystupuje voči druhej strane samostatne, práva a povinnosti spoločníka sú nezávislé od práv a povinností ostatných spoločníkov a procesné dôsledky rozhodnutia sú samostatné pre každého spoločníka. Vzhľadom na uvedené, námietky žalovaného 3/, týkajúce sa vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného 2/, nemajú na postavenie žalovaného 3/ žiadny vplyv a ani právny následok a procesné účinky ktoré má vyhlásenie konkurzu na prebiehajúce konania, sa týkajú výlučne žalovaného 2/.

20. So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalovaného 3/ podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP nie je procesne daná, preto jeho dovolanie podľa § 447 písm. f/ CSP odmietol.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP, § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.